Esteve Ripoll. ACTIVISTA CULTURAL EMPORDANÈS I EXALCALDE DE CASTELLÓ D'EMPÚRIES

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Vam poder catalanitzar el nom del nostre poble amb un ajuntament franquista

LA FALTA D'AIGUA

El problema el vam resoldre i no he sentit dir a ningú que la potabilitzadora hagi entrat en crisi

EL 23-F

És molt desagradable veure el teu nom en la llista dels que haurien empresonat o afusellat

ho amb alguna altra alternativa.»

–Quins han estat els millors moments de la seva vida pública, tant política com cultural?

– «Pel que fa a la faceta política, vaig gaudir sobradament el fet de ser alcalde del meu poble. I pel que fa a la vessant cultural, he fet dues vegades, amb motiu de l'entrada de la moneda comunitària, cicles de xerrades dirigides sobretot pel PSC. Una sobre l'euro i l'altra sobre campanya electoral.»

–En perspectiva, de què es penedeix de la seva etapa a la vida política, o en què creu que es va equivocar?

– «De la meva etapa política, no em penedeixo de res. D'errors en cometem tots i no cal lamentar-te, sinó sobreposar-te i endavant.»

–Avui podem dir que està jubilat del tot?

–«Jubilat laboralment i políticament.»

–Però continua molt actiu?

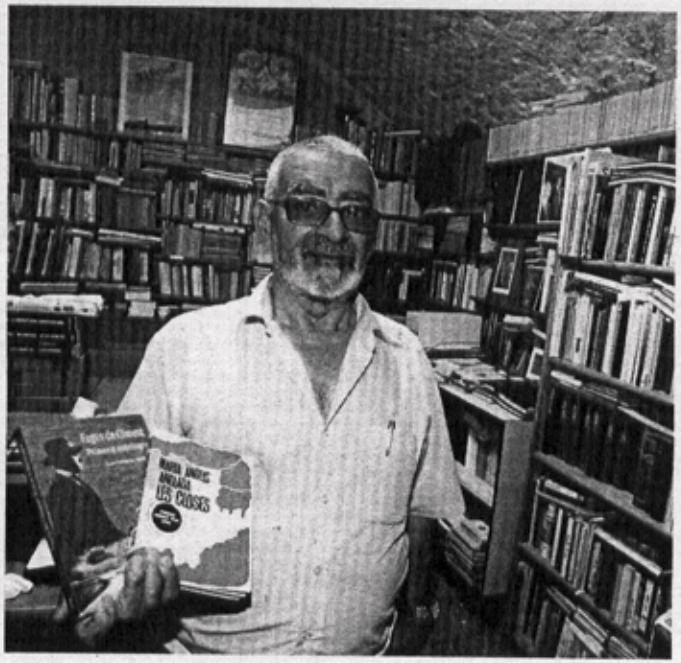
–«Amb el grup de teatre Esplais fem molta feina.»

–Quin paper hi representa?

–«Jo el dirigeixo.»

– Ara perquè està jubilat?

– «El grup Esplais funciona molt bé i des de fa molts anys. Jo ja el dirigia quan tenia vint anys i ara en faré 68. Som el grup més veterà que qualsevol altre de l'Empordà.»

Ripoll ha convertit el semisoterrani de casa seva en estudi, biblioteca i arxiu personal./ LL.S.

–Es considera un activista cultural?

– «Activista cultural? Què és això? Ningú m'ho havia tingut mai en compte. No em desagrada, és un cognom que pot ser variat i ben escollit.»

– Aquest espai on estem ara, envoltats de llibres, papers, carpetes, és el seu estudi?

– «És l'Arxiu Esteve Ripoll. Compta que pel cap baix deu haver-hi uns 10.000 llibres.»

– D'on ve aquesta inquietud?

– «Quan treballava a Figueres, passava moltes hores a la biblioteca, després quan em vaig traslladar aquí vaig pensar que la biblioteca me l'havia de fer jo, perquè no podia pas anar cada dia a Figueres a llegir.»

–Havia treballat a Figueres?

–«A Can Fàbrega, vaig treballar-hi deu anys. Aleshores la Rosa Maria Imbert portava la biblioteca de 'la Caixa', jo hi anava cada dia, em deixava consultar molts materials sobre la desamortització i m'aconsellava llibres.»

– També va escriure?

– «He escrit moltes coses i treballs, algunes s'han editat, en diferents publicacions, també vaig quedar finalista del Premi Just Casero, i a més a més he escrit *Una vida en solfa*, *La vida d'Antoni Agramont Quintana*, també he fet la biografia del mestre Lluís Buscarons i Pastells.»

– Veig que té molts llibres de teatre, quants n'hi ha, un centenar?

– «No els he arribat a comptar mai però puc assegurar que n'hi ha pla més d'un centenar. Aquí hi ha obres de Santiago Rusiñol, de Segarra, de Ricard Salvat, hi ha de tot, mira *Ronda de mort a Sinera*, que està signada i dedicada per ell.»

–En aquest munt de carpetes que guarda què hi ha?

– «Cada carpeta és un personatge, que he conegut, he tractat i sobre el qual he anat recopilant informació.»

–Què en fa, de tot plegat?

– «Hi ha un material que no te l'acabes. Per a mi és de molta utilitat, a més el cedeixo quan algú m'ho demana. S'han utilitzat moltes fotografies per a exposicions o a per determinades publicacions o treballs. De fet, el meu arxiu és obert a qui ho necessiti, sempre que es respectin unes condicions.»

–Hi té autèntiques joies, en aquest arxiu. D'on ho ha tret?

– «D'aquí, d'allà, hi ha coses que les he hagut d'anar a buscar als encants, d'altres no t'ho explicaré pas.»

LA FITXA

Esteve Ripoll i Cornell va néixer a Castelló d'Empúries el 20 de maig de 1941. Pastisser i flequer de professió, des de molt jove ha participat en el moviment cívic, social i polític. Regidor del PSC en diferents etapes i alcalde de Castelló des del 1983 fins al 1987, va ser diputat provincial a la Diputació de Girona. També va anar a la llista del PSC pel Congrés dels Diputats el 1977. Ha escrit nombrosos articles i col·laboracions en diferents publicacions locals i comarcals. Com a experiència literària va publicar a Columna-Pont de Pedra *Romanços de l'Empordà* (1993), a banda de diferents assajos biogràfics de personatges vinculats a Castelló d'Empúries.

El Punt. 07/06/09